

γενικός

γενικός, -ή κ. **-ιά**, **-ό**, επίθ. [<μτγν. γενικός], γενικός· το αρσ. ως ουσ. **ο γενικός**, αυτός που είναι υπεύθυνος σε ένα ολόκληρο διοικητικό κλάδο, ο γενικός διευθυντής (ιδίως το γ με κεφαλαίο): «ο κύριος Γενικός έχει συγκαλέσει συμβούλιο των μετόχων της επιχείρησης». Επίρρ. **γενικά** και **γενικώς**.

-γενικώς και αορίστως, με αναφορά σε πολλά θέματα και χωρίς συγκεκριμένες λεπτομέρειες, με αποτέλεσμα να μην καταλαβαίνω τίποτα: «δεν πολυκατάλαβα τι του συμβαίνει, γιατί μου εξέθεσε το πρόβλημά του γενικώς και αορίστως».

- έχει το γενικό πρόσταγμα, βλ. λ. πρόσταγμα·

- η γενική ατμόσφαιρα, βλ. λ. [ατμόσφαιρα](#)·

- κατά γενική απαίτηση, βλ. λ. απαίτηση·

- κατά γενική ομολογία, βλ. λ. ομολογία·

- σε γενικές γραμμές, βλ. λ. γραμμή·

- το γενικό κλίμα, βλ. λ. [κλίμα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας